

Miercuri, 11 septembrie 2013

P7_TA(2013)0350

Limbile europene amenințate de dispariție și diversitatea lingvistică

Rezoluția Parlamentului European din 11 septembrie 2013 referitoare la limbile europene amenințate de dispariție și la diversitatea lingvistică din Uniunea Europeană (2013/2007(INI))

(2016/C 093/07)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 2, respectiv articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere articolul 21 alineatul (1), respectiv articolul 22 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere studiul EUROMOSAIC al Comisiei Europene, care atestă dispariția unor limbi europene, deoarece mecanismele în vigoare actualmente nu permit salvarea lor,
- având în vedere Convenția Unesco din 17 octombrie 2003 pentru salvarea patrimoniului cultural imaterial, care include tradițiile și expresiile orale, printre care și limba, ca vector al patrimoniului cultural imaterial,
- având în vedere Convenția Unesco pentru protecția și promovarea diversității expresiilor culturale din 20 octombrie 2005,
- având în vedere Atlasul Unesco al limbilor aflate în pericol din lume,
- având în vedere Rezoluția Congresului Autorităților Locale și Regionale al Consiliului Europei din 18 martie 2010, intitulată „Limbile minorităților: o contribuție la dezvoltarea regională” (301/2010) ⁽¹⁾,
- având în vedere Raportul 12423/2010, Decizia nr. 1769/2010, respectiv Recomandarea nr. 1944/2010 ale Consiliului Europei,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 septembrie 2008 intitulată „Multilingvismul: un avantaj pentru Europa și un angajament comun” (COM(2008)0566),
- având în vedere Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții ⁽²⁾,
- având în vedere Avizul Comitetului Regiunilor privind protecția și dezvoltarea minorităților lingvistice istorice în contextul Tratatului de la Lisabona ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția Consiliului din 21 noiembrie 2008 privind o strategie europeană în favoarea multilingvismului ⁽⁴⁾,
- având în vedere Carta europeană a limbilor regionale și minoritare din 5 noiembrie 1992 a Consiliului Europei,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Lingvistice (1996),
- având în vedere Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale (1995),

⁽¹⁾ <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1671947&Site=DC>

⁽²⁾ JO L 394, 30.12.2006, p. 10.

⁽³⁾ JO C 259, 2.9.2011, p. 31.

⁽⁴⁾ JO C 320, 16.12.2008, p. 1.

Miercuri, 11 septembrie 2013

- având în vedere Rezoluția sa din 14 ianuarie 2004 privind protejarea și promovarea diversității culturale: rolul regiunilor europene și al organizațiilor internaționale ca Unesco și Consiliul Europei ⁽¹⁾ și Rezoluția sa din 4 septembrie 2003 referitoare la limbile regionale și mai puțin răspândite din Europa – limbile minorităților din UE – în contextul extinderii UE și al diversității culturale ⁽²⁾,
  - având în vedere Rezoluția sa din 14 ianuarie 2003 referitoare la rolul autorităților regionale și locale în construcția europeană ⁽³⁾, care face trimitere la diversitatea lingvistică din Europa,
  - având în vedere Rezoluția sa din 24 martie 2009 referitoare la multilingvism: un avantaj pentru Europa și un angajament comun ⁽⁴⁾,
  - având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 25 septembrie 2008 privind media pentru comunitate în Europa ⁽⁵⁾,
  - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație (A7-0239/2013),
- A. întrucât Tratatul de la Lisabona conferă mai multă forță obiectivului de salvagardare și promovare a patrimoniului cultural și lingvistic al Uniunii Europene în întreaga sa diversitate;
  - B. întrucât diversitatea lingvistică și culturală constituie unul dintre principiile fundamentale ale Uniunii Europene, consfințit la articolul 22 din Carta drepturilor fundamentale: „Uniunea respectă diversitatea culturală, religioasă și lingvistică”;
  - C. întrucât diversitatea lingvistică este recunoscută ca un drept al cetățenilor la articolele 22 și 23 din Carta drepturilor fundamentale, ceea ce înseamnă că încercarea de a institui exclusivitatea unei limbi constituie o restrângere și o încălcare a valorilor fundamentale ale Uniunii;
  - D. întrucât limbile amenințate de dispariție ar trebui considerate drept parte a patrimoniului cultural european, și nu un instrument pentru aspirațiile politice, etnice sau teritoriale;
  - E. întrucât toate limbile din Europa sunt egale ca valoare și demnitate, sunt parte integrantă din culturile și civilizațiile acestea și contribuie la îmbogățirea umanității;
  - F. întrucât societățile multilingve cu o coeziune ridicată, care își administrează diversitatea lingvistică în mod democratic și sustenabil, contribuie la pluralism, sunt mai deschise și în măsură să contribuie mai eficient la bogăția pe care o presupune diversitatea lingvistică;
  - G. întrucât fiecare limbă, inclusiv cele amenințate de dispariție, oglindește cunoștințe și aptitudini de natură istorică, socială și culturală, precum și o mentalitate și un mod caracteristic de creație care sunt parte din bogăția și diversitatea Uniunii Europene și temelia identității europene; astfel, diversitatea lingvistică și prezența limbilor amenințate de dispariție în interiorul unei țări ar trebui considerate drept un bun valoros, și nu drept o povară; prin urmare, ar trebui sprijinite și promovate;
  - H. întrucât Unesco, în Atlasul limbilor aflate în pericol din lume, evidențiază faptul că o limbă este în pericol atunci când nu satisface unul sau mai multe dintre următoarele criterii identificate științific sau prezintă performanțe slabe în raport cu acestea: proporția de locuitori din totalul populației, utilizarea în diverse contexte publice și private, reacția la noile media, disponibilitatea materialelor pentru învățarea și predarea limbii, politicile și atitudinile lingvistice guvernamentale și instituționale, printre care utilizarea și statutul oficial, atitudinea membrilor comunității față de propria limbă, tipul și calitatea documentației;

⁽¹⁾ JO C 92 E, 16.4.2004, p. 322.

⁽²⁾ JO C 76 E, 25.3.2004, p. 374.

⁽³⁾ JO C 38 E, 12.2.2004, p. 167.

⁽⁴⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 59.

⁽⁵⁾ JO C 8 E, 14.1.2010, p. 75.

Miercuri, 11 septembrie 2013

- I. întrucât, în conformitate cu Convenția Unesco din 2005 privind diversitatea culturală, statele membre pot lua măsuri corespunzătoare pentru protejarea activităților, bunurilor și serviciilor culturale, inclusiv măsuri privind limba utilizată pentru astfel de activități, bunuri și servicii, în scopul de a promova diversitatea expresiilor culturale pe teritoriul lor, dar și în cadrul acordurilor internaționale;
- J. întrucât Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare a Consiliului Europei, care a fost ratificată de 16 state membre ale Uniunii Europene, servește drept referință pentru protecția limbilor pe cale de dispariție și drept mecanism de protecție a minorităților menționate în criteriile de la Copenhaga pe care statele trebuie să le îndeplinească pentru a adera la UE;
- K. întrucât, potrivit Unesco, există limbi în toate țările europene, în teritoriile europene de peste mări și în cadrul comunităților nomade din UE care sunt transmise din generație în generație exclusiv pe cale orală și care ar trebui privite ca limbi aflate în pericol; întrucât unele limbi europene aflate în pericol vorbite în cadrul comunităților transfrontaliere beneficiază de nivelul foarte diferite de protecție, în funcție de statul membru sau regiunea în care trăiesc locuitorii limbii respective;
- L. întrucât, prin urmare, în anumite țări și regiuni există limbi minoritare sau regionale care sunt în pericol sau care sunt amenințate cu dispariția, și care în alte țări – vecine – sunt oficiale sau majoritare;
- M. întrucât diversitatea limbilor și culturilor europene face parte, ca și biodiversitatea naturală, din patrimoniul viu, necesar dezvoltării durabile a societăților noastre și, ca atare, ele trebuie prezervate și protejate de orice risc de dispariție;
- N. întrucât respectarea diversității lingvistice contribuie în mod pozitiv la coeziunea socială, impulsivând înțelegerea reciprocă, respectul de sine și o mentalitate caracterizată prin deschidere și întrucât diversitatea lingvistică favorizează accesul la cultură și contribuie la creativitate și la dobândirea de competențe interculturale, precum și la cooperarea dintre popoare și țări;
- O. întrucât articolul 167 din Tratatul de la Lisabona statuează clar că „Uniunea contribuie la înflorirea culturilor statelor membre, respectând diversitatea națională și regională a acestora” și, prin urmare, încurajează acțiunile care au ca obiectiv nu doar de a păstra și salvagarda bogăția patrimoniului său lingvistic ca parte a diversității sale, ci și de a face un pas înainte către îmbunătățirea și promovarea acestui patrimoniu, în plus față de politicile statelor membre;
- P. întrucât noțiunea de diversitate lingvistică a Uniunii Europene include atât limbile oficiale, cât și limbile co-oficiale, limbile regionale și pe acelea care nu beneficiază de recunoaștere oficială în statele membre;
- Q. întrucât categoria limbilor aflate în pericol include și acele limbi care sunt periclitate numai într-un anumit teritoriu, în care numărul de locuitori din comunitate este într-un proces de scădere semnificativă, precum și cazurile în care statisticele rezultate din recensămintele consecutive indică o scădere dramatică a numărului de locuitori ai unei limbi specifice;
- R. întrucât și limbile oficiale ale statelor membre pot fi în pericol în diferite regiuni ale Uniunii;
- S. întrucât, dat fiind caracterul urgent al situației cu care se confruntă, ar trebui acordată o atenție deosebită limbilor care se află în pericol de a deveni limbi moarte, prin recunoașterea multiculturalismului și a multilingvismului, prin implementarea unor măsuri de natură politică menite să combată prejudecățile existente împotriva limbilor aflate în pericol și prin adoptarea unei abordări potrivnice asimilării la nivel național și european;
- T. întrucât predarea în limba maternă constituie modalitatea cea mai eficientă de învățare;
- U. întrucât limba maternă și o limbă oficială însușită concomitent cu aceasta le conferă copiilor o aptitudine naturală pentru învățarea ulterioară a mai multor limbi, iar pluralismul lingvistic este un atu pentru tinerii europeni;

Miercuri, 11 septembrie 2013

- V. întrucât pericolul la adresa limbilor amenințate de dispariție în Europa poate fi redus prin garantarea principiului conform căruia, în desfășurarea activității publice și în administrarea justiției, limba respectivă este tratată în mod proporțional, pe baza egalității și în interesul diversității;
- W. întrucât, de cele mai multe ori, o limbă este păstrată și transmisă prin canale de educație informală și non-formală și întrucât este important să se recunoască rolul pe care îl joacă în acest context organizațiile sociale și comunitățile artistice, precum și artiștii;
- X. întrucât chestiunea limbilor aflate în pericol nu se bucură de suficientă atenție în cadrul politicii în materie de multilingvism a Comisiei; întrucât, pe durata ultimelor două cadre financiare multianuale (2000-2007 și 2007-2013), finanțarea europeană alocată acestor limbi a înregistrat o scădere drastică, care s-a adăugat dificultăților ce le sunt proprii și întrucât această situație nu trebuie lăsată să continue în următorul cadru financiar multianual (2014-2020);
1. cere Uniunii Europene și statelor membre să acorde mai multă atenție amenințării extreme la care sunt expuse numeroase limbi europene, clasificate drept limbi aflate în pericol, și să se angajeze fără rezerve în direcția protejării și promovării diversității unice a patrimoniului lingvistic și cultural al Uniunii prin practicarea unor politici proactive de revitalizare ambițioase pentru limbile în cauză și prin alocarea unui buget rezonabil în acest scop; recomandă ca aceste politici să vizeze și dezvoltarea unei mai largi conștientizări în rândul cetățenilor UE a bogăției lingvistice și culturale pe care o reprezintă aceste comunități; încurajează statele membre să elaboreze planuri de acțiune pentru promovarea limbilor amenințate de dispariție, pe baza bunelor practici comune care sunt deja disponibile într-o serie de comunități lingvistice din Europa;
  2. invită guvernele statelor membre să condamne practicile care, prin discriminare lingvistică sau asimilare forțată sau ascunsă, se îndreaptă împotriva folosirii limbii materne și împotriva identității comunităților lingvistice aflate în pericol, precum și împotriva instituțiilor culturale din cadrul acestora;
  3. invită toate statele membre care încă nu au făcut acest lucru să ratifice și să pună în aplicare Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare; evidențiază faptul că aceasta constituie un punct de referință pentru protejarea limbilor aflate în pericol și unul dintre mecanismele de protecție a minorităților specificate în criteriile de la Copenhaga, criteriile pe care statele trebuie să le îndeplinească pentru a adera la UE;
  4. solicită statelor membre și Comisiei să își respecte angajamentele asumate prin aderarea la Convenția Unesco din 2005 privind diversitatea culturală în ceea ce privește respectarea și promovarea expresiilor culturale atât pe teritoriul lor, cât și în cadrul acordurilor internaționale;
  5. solicită autorităților din Uniune să includă respectarea efectivă a diversității lingvistice și în special protecția limbilor europene minoritare drept o condiție ce trebuie îndeplinită de toate statele care doresc să adere la UE;
  6. solicită Comisiei Europene, guvernelor statelor membre și autorităților regionale să lanseze programe pentru promovarea toleranței față de comunitățile lingvistice sau etnice aflate în pericol, precum și pentru respectarea valorilor lingvistice și culturale și a demnității în cadrul societății;
  7. atrage atenția guvernelor statelor membre și autorităților regionale asupra faptului că supraviețuirea unei limbi aflate pe cale de dispariție înseamnă supraviețuirea și dezvoltarea comunității care vorbește această limbă și, prin urmare, în cazul elaborării politicilor de susținere ale acestora, ar trebui să se țină cont atât de aspectele de ordin educațional, cât și de dimensiunile economice și sociale;
  8. invită Comisia Europeană să propună măsuri politice concrete pentru protejarea limbilor amenințate aflate în pericol; invită de asemenea Comisia Europeană și Consiliul ca, în limitele mandatelor conferite prin tratat, să adapteze politicile și să planifice programele Uniunii Europene, astfel încât să vină în ajutorul prezervării limbilor aflate în pericol și al diversității lingvistice prin intermediul instrumentelor comunitare de sprijin financiar pentru perioada 2014-2020, printre care: programele privind documentarea acestor limbi, pentru educare și formare, integrare socială, pentru tineret și sport, cercetare și dezvoltare, programul pentru cultură și media, fondurile structurale – Fondul de coeziune, FEDER, FSE, Fondul de cooperare teritorială europeană, FEADER – precum și toate instrumentele și platformele de schimb concepute pentru

Miercuri, 11 septembrie 2013

promovarea noilor tehnologii, platformele de comunicare socială și platformele multimedia; incluzând sprijinirea creării de conținuturi și de aplicații; opinează că aceste instrumente ar trebui să se concentreze asupra programelor și acțiunilor cu o agendă pozitivă mai largă, fie la nivel cultural, fie la nivel economic, extinsă dincolo de comunitatea și de regiunea lor. invită Comisia Europeană să lanseze o dezbateră cu privire la obstacolele administrative și legislative existente în calea proiectelor privind limbile aflate în pericol din cauza dimensiunii reduse a comunităților lingvistice în cauză;

9. având în vedere faptul că asistența nu se poate prelungi, solicită facilitarea accesului și clarificarea condițiilor de finanțare a salvărilor limbilor aflate în pericol, astfel încât potențialii beneficiari să poată sprijini aceste limbi în mod eficient;

10. apreciază că Uniunea Europeană ar trebui să sprijine și să încurajeze statele membre în sensul de a avea o politică lingvistică care să le copiii să-și însușească limba aflată în pericol ca limbă maternă, de la cea mai fragedă vârstă; relevă faptul că o astfel de politică prin care se promovează două sau mai multe limbi ar avantaja și ar ajuta ulterior copiii, după cum s-a demonstrat științific, să-și însușească și alte limbi, concomitent cu încurajarea transmiterii intergeneraționale a limbilor, și ar oferi locuitorilor de limbi aflate în pericol un sprijin concret pentru revitalizarea transmiterii intergeneraționale, acolo unde acestea sunt pe cale de extincție;

11. sprijină consolidarea predării limbilor amenințate de dispariție cu ajutorul unor metodologii adecvate pentru elevii de toate vârstele, inclusiv consolidarea învățământului la distanță pentru dezvoltarea unei adevărate cetățenii europene bazate pe multiculturalism și pluralism lingvistic;

12. ia act de programele Comisiei Europene în materie de multilingvism, apreciază că promotorii proiectelor trebuie să aibă posibilitatea de a beneficia de aceste oportunități și, dat fiind că, adesea, comunitățile lingvistice care luptă pentru a salva o limbă aflată în pericol constau din grupuri de persoane puțin numeroase, solicită insistent Comisiei să nu considere programele ce le sunt destinate neeligibile pentru finanțare pe motiv că nivelul angajamentului financiar este redus sau că zona vizată are dimensiuni reduse, ci să faciliteze accesul la aceste programe, făcându-le publice și oferind orientări cu privire la eligibilitatea lor pentru finanțare; îndeamnă statele membre să acționeze în calitate de intermediari și sprijinitori ai acestor mici grupuri și comunități vorbitoare a unei limbi aflate în pericol în vederea finanțării din fondurile europene, reamintind totodată că finanțarea UE pentru promovarea diversității lingvistice nu ar trebui să fie să-și modifice cursul și nici nu ar trebui utilizată pentru a sprijini acțiuni care se folosesc de limbile aflate în pericol ca vehicule pentru urmărirea unor agende politice mai largi;

13. consideră că o politică de revitalizare lingvistică este o operă de largă respirație, care trebuie să se sprijine pe planificarea unor acțiuni diversificate și coordonate, în mai multe domenii, în special în învățământ (învățământul preșcolar și primar fiind de real folos, împreună cu instruirea părinților în limba respectivă), în administrație, în programele mass-media (și cu posibilitatea de a înființa și dezvolta posturi de radio și televiziune), în arte și în toate formele de viață publică, implicând necesitatea disponibilizării unor resurse pe termen lung; apreciază că se cuvin sprijinite elaborarea unor astfel de programe, schimburile de bune practici între comunitățile lingvistice și instituirea unor proceduri de evaluare;

14. reamintește importanța susținerii efortului de standardizare a limbilor care au un caracter preponderent oral;

15. invită statele membre să acorde o atenție sporită și să susțină studiile de învățământ superior și cercetarea cu accent special asupra limbilor amenințate de dispariție;

16. consideră că noile tehnologii pot favoriza cunoașterea, diseminarea, predarea și protejarea limbilor europene aflate în pericol de dispariție;

17. subliniază importanța transmiterii limbilor aflate în pericol în familie, din generație în generație, precum și a promovării învățării limbilor aflate în pericol în cadrul unui sistem educațional specific, dacă este cazul; încurajează statele membre și autoritățile regionale să dezvolte politici educaționale și materiale didactice în acest sens;

Miercuri, 11 septembrie 2013

18. consideră că, în vederea îndeplinirii politicilor de revitalizare lingvistică, este, de asemenea, important ca limbile pe cale de dispariție și care deja se folosesc doar într-un mediu restrâns, adică în familie, să beneficieze de drept de folosință în spațiul social public;
19. invită Comisia să colaboreze cu organizațiile internaționale care au pus în aplicare programe și inițiative pentru protejarea și promovarea limbilor pe cale de dispariție și, în special, cu Unesco și Consiliul Europei;
20. recomandă ca statele membre să monitorizeze dezvoltarea celor mai vulnerabile limbi, la care să participe atât autoritățile naționale, cât și autoritățile teritoriilor unde se vorbesc limbi autonome, oficiale sau neoficiale;
21. opinează că media, în special cele noi, pot juca un rol important în ceea ce privește protejarea limbilor aflate în pericol, în special pentru generațiile viitoare; pune accentul, de asemenea, pe faptul că tehnologiile noi ar putea fi, și ele, utilizate pentru atingerea acestor obiective;
22. întrucât decesul ultimului vorbitor al unei limbi echivalează, de regulă, cu dispariția limbii respective, încurajează în mod deosebit autoritățile locale să adopte în acest sens măsuri de redresare, care pot schimba această situație;
23. consideră că digitalizarea poate fi una dintre metodele de combatere a procesului de dispariție a limbilor și încurajează în acest sens autoritățile locale să reunească și să publice în mediul online cărți și înregistrări în limbile respective, precum și orice alte forme care aparțin de patrimoniul lingvistic;
24. sugerează faptul că comunitățile lingvistice amenințate de dispariție ar trebui să fie abilitate de comunitatea internațională și de statele membre să recunoască faptul că utilizarea și conservarea propriei limbi reprezintă un bun de preț atât pentru propria lor comunitate, cât și pentru Europa;
25. adresează un apel Comisiei pentru a sprijini neîncetat, prin intermediul diferitelor sale programe, rețelele transnaționale și inițiativele și acțiunile de amploare europeană concepute să promoveze limbile aflate în pericol și subliniază că, pentru a asigura completarea și permanentizarea Atlasului limbilor aflate în pericol din lume, elaborat de Unesco, este necesară o participare activă, precum și pentru a dezvolta în continuare un set omogen de indicatori, care să permită monitorizarea situației fiecărei limbi și a rezultatelor politicilor aplicate pentru evitarea dispariției acestora;
26. solicită Comisiei să continue cercetările inițiate odată cu studiul Euromosaic și să identifice exemple de atitudine proactivă la nivel național care au avut ca rezultat o reducere semnificativă a pericolului de extincție a unei limbi europene; recomandă ca, pentru a veni în sprijinul schimbului de cunoștințe, experiență și bune practici între diferitele comunități lingvistice, rețelele limbilor europene să facă o evaluare a politicilor instituite de statele membre pentru prezervarea, protejarea și promovarea limbilor aflate în pericol și ca Comisia să formuleze recomandări în consecință;
27. invită Comisia să sprijine cercetarea în ceea ce privește însușirea și revitalizarea limbilor aflate în pericol și beneficiile cognitive și sociale ale cetățenilor europeni bilingvi și multilingvi;
28. invită statele membre care nu au făcut încă acest lucru să semneze și să ratifice Carta europeană pentru limbile regionale sau minoritare (1992) și Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale (1995);
29. solicită Comisiei să aibă în vedere eventuale măsuri privind protecția, la nivelul Uniunii Europene, a limbilor aflate în pericol;
30. adresează un apel Comisiei pentru a sprijini proiectele pilot care contribuie la promovarea folosirii limbilor aflate în pericol, precum și planurile de acțiune elaborate de câteva dintre comunitățile lingvistice;
31. consideră că Uniunea trebuie să sprijine diversitatea lingvistică în relațiile cu țările terțe, în special acelea care doresc să adere la UE;
32. invită Comisia să reflecteze asupra întreprinderii unor acțiuni europene specifice de salvagardare, protejare și promovare a limbilor aflate în pericol;

Miercuri, 11 septembrie 2013

33. consideră că programele referitoare la promovarea multilingvistului sunt esențiale pentru strategiile politice ale țărilor din vecinătatea UE/ale țărilor candidate și potențial candidate;
34. consideră că sprijinul Comisiei pentru revitalizarea lingvistică ar trebui să se concentreze, în special, asupra inițiativelor din domeniul platformelor media digitale, inclusiv platformele de comunicare socială, într-un efort de a asigura implicarea generațiilor mai tinere în problema limbilor aflate în pericol din Europa;
35. consideră că Comisia ar trebui să acorde atenție faptului că, prin politicile lor, unele state membre și regiuni pun în pericol supraviețuirea limbilor în interiorul frontierelor lor, chiar dacă aceste limbi nu sunt în pericol la nivel european;
36. atrage atenția asupra site-urilor utile de informare cu privire la programele Uniunii Europene care pot finanța proiecte de promovare a limbilor aflate în pericol și adresează un apel Comisiei pentru a relansa o cerere de actualizare a acestor site-uri pentru includerea noilor programe pe perioada 2014-2020 și pentru a oferi mai multe informații pe această temă, în special în atenția comunităților lingvistice interesate;
37. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

P7_TA(2013)0351

Drepturile Parlamentului în cadrul procedurii de numire a viitorilor directori executivi ai Agenției Europene de Mediu

Rezoluția Parlamentului European din 11 septembrie 2013 conținând recomandări adresate Comisiei privind drepturile Parlamentului în cadrul procedurii de numire a viitorilor directori executivi ai Agenției Europene de Mediu – modificarea articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 401/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind Agenția Europeană de Mediu și Rețeaua europeană de informare și observare a mediului (2013/2089(INL))

(2016/C 093/08)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 401/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind Agenția Europeană de Mediu și Rețeaua europeană de informare și observare a mediului ⁽¹⁾,
- având în vedere Declarația comună din 19 iulie 2012 a Parlamentului European, a Consiliului UE și a Comisiei Europene privind agențiile descentralizate,
- având în vedere abordarea comună privind agențiile descentralizate ale UE, anexată la Declarația comună din 19 iulie 2012,
- având în vedere articolele 42 și 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0264/2013),

⁽¹⁾ JO L 126, 21.5.2009, p. 13.